

Tưởng Năng Tiến - Nhịn & Nhục

“Không có lấy bất cứ một bài học, một nội dung về nó trong sách giáo khoa, từ tiểu học cho đến đại học. Đã có thời, nhắc đến nó cứ như nói chuyện hủ kỵ, đụng đến nhà vua... không có dân tộc nào, mà những kẻ ở thượng tầng sẵn sàng xóa bỏ lịch sử, kiến tạo một sự thật khác, như ở dân tộc này.” Hồ Hữu Hoàng

Cách đây chưa lâu, trang [Gia Đình Việt Nam](#) có một bài tường thuật ngắn:

Đêm 29/9, trên mạng xã hội lan truyền một clip công an túm tóc, kéo lê một người phụ nữ bán hàng bên vệ đường khiến chị chảy máu đầu đã khiến cư dân mạng xôn xao. Qua tìm hiểu, được biết, chị Nguyễn Thị Thu Thảo (39 tuổi, ngụ phường 12, quận Bình Thạnh) bị Thiếu úy Bùi Xuân Hải (công tác tại Công an phường 6, quận 3) túm tóc, kéo lê gây thương tích.

Chia sẻ với Dân Trí, chị Thảo cho biết, hàng ngày chị bán hàng rong ở khu vực hồ Con Rùa từ khoảng 17h đến 1h sáng hôm sau. Chị Thảo thừa nhận, lúc bị công an yêu cầu không được lấn chiếm lòng lề đường, chị có chữ Thiếu úy Hải. “Tôi bán hàng lương thiện chứ có bán heroin đâu mà đuổi. Vợ anh ở nhà có cực khổ như tôi đâu mà anh biết...”

Sau đó ảnh đuổi theo túm cổ áo, nắm tóc tôi. Anh Hải đánh vào đầu tôi, vết rách trên đầu là do nhấn của ảnh gây ra”. Chị Thảo chia sẻ thêm: “Có thể lúc đó anh Hải sốc vì câu chửi của tôi, sẵn hơi men nên mới làm vậy. Chứ ngày thường tôi cũng nói chuyện với ảnh, thường ngày ảnh chỉ nhắc nhở, đuổi đi chứ không hung dữ như tối hôm đó”...

Chia sẻ thêm với Trí thức trẻ, chị Thảo nói: “Sự việc đã xảy ra rồi, tôi cũng có phần sai nên không oán trách gì anh Hải. Phía Công an P.6 và gia đình anh Hải cũng nói lời xin lỗi và hỗ trợ thuốc men nên tôi muốn kết thúc sự việc ở đây.”

Bà Thảo dù bị nấp tóc kéo lê trên đường phố nhưng vẫn nhận “phần sai” về mình, cũng không dám “oán trách” ai cả, và chỉ “muốn kết thúc sự việc” cho nó êm xuôi thôi. Vậy là êm chuyên và hết chuyên.

Không bao lâu sau, lại có một chuyện lùm xùm khác (“[đang gây xôn xao dư luận](#)”) sau khi một vị đại biểu HĐND tỉnh “dùng gậy driver đánh vào người nữ caddie khiến nạn nhân bất tỉnh ngay tại chỗ.” Nạn nhân – tuy thế – cũng đã lên tiếng là “mong muốn câu chuyện kết thúc ở đây,” theo như bản tin (“[Nữ Nhân Viên Sân Golf Chính Thức Lên Tiếng Không Muốn Ôn Ào](#)”) của báo [Người Lao Động](#), đọc được vào hôm 12 tháng 2 năm 2022:

“Bây giờ điều tôi trông chờ nhất là công ty đứng ra giải quyết sự việc làm sao cho ổn thỏa nhất, để tôi được sớm đi làm trở lại. Và cũng mong muốn câu chuyện kết thúc ở đây, không muốn ồn ào vì phía ông Dũng cũng đã gửi lời xin lỗi đến tôi.”

Ở bình diện cá nhân, với những kẻ thấp cổ bé miệng (hay còn gọi là đám dân đen) thì nhịn nhục như thế là đúng đắn, nếu chưa muốn nói là khôn ngoan hoặc thức thời – thời nhịn nhục! Ở bình diện quốc gia mà giới lãnh đạo cũng bày tỏ một thái độ nhịn nhục tương tự, khi lãnh thổ và lãnh hải bị vi phạm hay xâm chiếm thì vấn đề lại hoàn toàn khác.

“Trong nỗ lực xóa bỏ kỷ ức tập thể về sự kiện này, người ta đã không chỉ đọc bia, mà còn đọc cả thơ... một hành vi không chỉ xáo trá với lịch sử, vô ơn với chiến sĩ mà còn đón hèn và nhục nhã về chính trị.” [Nguyễn Anh Tuấn](#)

Xin đan cử một thí dụ khác: ngày 17 tháng 2 năm 1979, Trung Quốc đưa quân tấn công Việt Nam trên toàn tuyến biên giới giữa 2 nước. Vô số công dân đã anh dũng hy sinh để bảo vệ tổ quốc trong cơn nguy biến. Tên tuổi của họ, cũng như tên gọi của cuộc chiến đẫm máu này – lạ thay – đều bị lãng quên.

BBC:

- [Vì sao sách giáo khoa Việt Nam vẫn “né tránh” cuộc chiến biên giới với Trung Quốc ?](#)
- [Việt Nam: Vinh danh liệt sĩ bảo vệ biên giới 1979, vẫn tránh nhắc tên Trung Quốc?](#)

RFA:

- [Khi Đảng cũng phải tự kiểm duyệt: Chống quân Ba Chấm xâm lược.](#)
- [Trong các tập in văn kiện năm 1979, 1980, những phần liên quan đến cuộc xâm lược của Trung Quốc năm 1979, từ ‘Trung Quốc’ bị cắt bỏ, thay bằng dấu ba chấm \(...\).](#)

Dư luận, tất nhiên, dậy sóng với không ít những lời lẽ đầy phẫn nộ và phẫn uất:

- [Đoàn Bào Châu](#): “Hèn hạ đến tận đáy.”
- [Huỳnh Tiến Dũng](#): “Quá nhục và hèn hạ với hàng vạn chiến sĩ và nhân dân đã ngã xuống.”
- [Hồ Hữu Hoàn](#): “Không có lấy bất cứ một bài học, một nội dung về nó trong sách giáo khoa, từ tiểu học cho đến đại học. Đã có thời, nhắc đến nó cứ như nói chuyện hủ ky, đụng đến nhà vua... không dân tộc

nào đau thương và đầy kinh nghiệm với chiến tranh như Việt tộc. Nhưng không có dân tộc nào, mà những kẻ ở thượng tầng sẵn sàng xóa bỏ lịch sử, kiến tạo một sự thật khác, như ở dân tộc này.”

- [Trần Đức Anh Sơn](#): “Chúng mày hèn hạ đến thế sao?”
- [Nguyễn Anh Tuấn](#): “Trong nỗ lực xóa bỏ ký ức tập thể về sự kiện này, người ta đã không chỉ đục bìa, mà còn đục cả thơ... một hành vi không chỉ xảo trá với lịch sử, vô ơn với chiến sĩ mà còn đốn hèn và nhục nhã về chính trị.”
- [Hà Dương Tường](#): “Mối thù quân xâm lược Ba chấm và bè lũ tay sai hèn mạt của chúng, mọi người nhớ nhé.”

Thái độ nhũn nhặn và quan niệm (*dĩ hòa vi quý/ một điều nhịn chín điều lành*) của những người lãnh đạo nhà nước VN hiện nay – tiếc thay – đã không mang đến bất cứ một “điều lành” nào như họ mong muốn:

- [Bị tàu ‘lạ’ đâm chìm giữa biển, 6 người Bình Định may mắn được cứu](#)
- Tàu cá mực ở Quảng Ngãi bị tàu lạ đâm chìm
- Tàu lạ đâm tàu cá Nghệ An, 8 người rơi xuống biển, 1 người tử vong
- Thanh Hóa: Tàu cá bị tàu lạ đâm chìm, 1 ngư dân bị chết
- [Cà Mau: Bị tàu lạ đâm chìm, 4 ngư dân cá mất tích](#)
- [Tàu cá ngư dân Khánh Hòa bị tàu lạ đâm chìm](#)

Nhà giáo [Thảo Dân](#) bốn cột :

- Xám ơi, giặc NƯỚC NGOÀI là giặc nào nhỉ?
- Là nước lạ đó.
- Nước lạ là nước nào?
- Là nước có đường biên giới chung với Quảng Ninh.
- Nước có đường biên giới chung với Quảng Ninh nước nào?
- Là nước gây ra chiến tranh biên giới đầy thây.
- Cơ mà tên thật của nó là gì? Làm gì có thằng giặc nào không có tên?
- Bớ mày còn chả dám nói tên, toàn phịa chỉ hướng hồ là quần cộc chân chì như tao. Mày hỏi gì hỏi lảm thế hả Đồ.
- Tình hữu nghị Việt Nam – Nước Ngoài đời đời bền vững. (Sẽ có người thắc mắc chính đáng: Chả lẽ thế giới chỉ còn hai nước?)

...

Ha ha, Quốc hội mình vui phết, hơn đứt xối chèo!

Vui thế nhưng vẫn có người nhất định không cười, hoặc cười không nổi:

- [Huy Đức](#): “Tàu thì lạ nhưng sự hèn hạ thì rất quen.”
- [Du Uyên](#): “Không biết từ bao giờ, ở trên báo nhà nước, cứ cái gì ‘lạ’ là nó cho thấy sự hèn hạ của rất nhiều tập thể.”

Người ta có thể thông cảm và thông hiểu thái độ nhũn nhặn của những người phụ nữ bị đè nén xuống tận đáy xã hội. Họ có cha già, mẹ yếu, con thơ phải chăm lo nên làm to chuyện e cũng chả đi đến đâu mà nhờ “vỡ nồi cơm” thì khốn khổ cả nhà. Còn cả một tập đoàn lãnh đạo chỉ vì quyền lợi của bản thân và gia đình mà bán rẻ

danh dự của cả một dân tộc thì thực là chuyện hoàn toàn không dễ hiểu. Càng khó hiểu hơn nữa khi không ai biết họ đã nhân danh ai để hành xử một cách hèn hạ và đốn mạt như thế?

Tưởng Năng Tiến
1/2023